

РЕШЕНИЕ

№ 23211

гр. София, 12.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3620** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Дефенс капитал индъстри“ ООД, със седалище [населено място] срещу Експертно решение на НЕЛК №0047021 от 27.02.2023г., с което е оттеглено предходно решение на НЕЛК, потвърдено е ЕР на ТЕЛК № 0817 от 049 заседание от 2.03.2022г. и е потвърден Болничен лист № Е2021 1841385 от 27.07.2021г. на лицето А. Н. Ж. за периода от 06.07.2021г. до 30.07.2021г.

В проведеното съдебно заседание на 29.05.2023г. процесуален представител на заинтересованата страна А. Ж. е поискала спиране на делото, поради наличие на преюдициален спор, представляващ неприключило гражданско дело по касационна жалба на А. Ж. пред ВКС №3334/2023г. по описа на ВКС.

С оглед характера и предмета на спора, заявен в гражданското дело, който би установил момента на прекратяване на трудовото правоотношение между страните, както и настоящия, свързан с датата на възникване на правото на обезщетение на лицето, съдът намира, че гражданското дело се явява преюдициално за разрешаване на настоящото дело.

Предвид горното, съдът е спрял производството по делото до приключването с окончателен акт на гр. дело № 3334/2023г. по описа на ВКС.

След постановяване на Определение №2069 от 25.04.2024г. на ВКС по гр. дело № 3334/2023г., който акт е окончателен по спора и с което не се допуска касационно оспорване на Решение №816 от 20.02.2023г. на СГС по гр. дело 4346/2022г. на СГС.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт на НЕЛК при следните

съображения:

Със същия е потвърден болничен лист №Е2021 1841385/27.07.2021г., издаден на лицето А. Ж. за период – 06.07.2021г. до 30.07.2021г.

С оспореното решение се оттегля предходно Решение на НЕЛК №0396/20.05.2022г., прието е, че цитираният болничен лист е законосъобразно издаден. Намира, че това потвърждаване на болничен лист е в противоречие с нормата на чл. 13, ал.1 от НМЕ, която разпоредба сочи, че болничен лист се издава на осигурено лице. Считат, че към момента на издаване на БЛ А. Ж. не е бил осигурено лице, като по отношение на него не са били налице и изключението на чл.12 от НМЕ.

Със заповед № КТ21-35/01.07.2021г. , връчена на 05.07.2021г. трудовото правоотношение между „Дефенс Кепитъл Индъстри“ ООД и А. Ж. е прекратено на основание чл. 330, ал.2,т.6 от КТ. Както от първия ден от периода, визиран в болничния лист, така и към датата на издаването му, лицето не е имало качеството на осигурено лице, поради прекратяване на трудовото му правоотношение. Същият не е предаден в оригинал на осигурителя, за да бъде представен в НОИ, като за същия дружеството узнава в производство пред СРС, образувано по повод оспорване на прекратяването на трудовото правоотношение.

Счита, че от данните по делата се установява, че Ж. е бил наясно с прекратяване на правоотношението си, което представлява злоупотреба с права.

От НЕЛК не бил отчетен още факта, че лицето не работи по трудово правоотношение.

Сичат, че държавното обществено осигуряване гарантира достъп до медицински услуги и обезщетение при настъпване на социално осигурен риск, но на осигурените лица. Право на обезщетение за временна неработоспособност имат само лицата, които към деня на настъпване на риска са осигурени за общо заболяване, респ. имат право на парично обезщетение – чл. 40, ал.1 от КСО.

Болничният лист бил издаден и в противоречие с чл. 14 он НМЕ, като същият не отговаря на реквизитите в посочената норма, а е издаден без основание. Същият не е издаден и към момента на изписването му от болнично заведение, а повече от две седмици по-късно. Не ставало ясно и дали в периода на изписването на лицето какъв режим на лечение е предписан – домашен или амбулаторен.

Издаването на лиса на 27.07.2021г. е в противоречие с чл. 9, ал.1, ал.3 и ал.4 от НМЕ.

Правят извод, че потвърденият с оспореното решение болничен лист не съответства на условията за издаването му, предвидени от КСО и Наредбата за медицинската експертиза.

На следващо място, намират, че и ЕР на НЕЛК е необосновано, постановено при липса на мотиви. В тази насока сочат и предходни актове на ТЕЛК и НЕЛК, с които същият болничен лист е отменен.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноски по списък. Прави възражение за прекомерност на исканото адвокатско възнаграждение от процесуалният представител на заинтересованата страна.

Ответникът НЕЛК – Специализиран състав по неврологични болести, УНГ и С. се представлява от юрк К. с редовно пълномощно. Сочи, че решението е постановено в пряко изпълнение на Решение по административно дело № 5553/2022г. на АССГ.

Заинтересованата страна А. Ж. се представлява от адв. Т., която оспорва жалбата и претендира разносните по делото по списък.

Останалите заинтересовани страни не се представляват и не заявяват становище по спора.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и като съобрази нормативните разпоредби, намира следното от фактическа страна:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от заинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява и основателна, при установяване на следното от фактическа страна:

Оспореното ЕР на НЕЛК, Специализиран състав по Неврологични, УНГ и С. № 0048 от 21 заседание от 27.07.2023г. потвърждава ЕР на ТЕЛК и потвърждава болничен лист Е20211841385 като законосъобразно издаден, като едновременно с това оттегля предходно свое ЕР № 0396/20.05.2022г.

Оспореното в настоящото производство се постановява по документи по чл. 50, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ. Касае се за ЕР на ТЕЛК№0817/21.03.2022г. След отправена жалба АССГ, по дело № 5553/2022г. отменя предходно издаденото ЕР на НЕЛК №0396/20.05.2022г. и връща преписката на НЕЛК за ново произнасяне съобразно с мотивите на решението. При тези съображения е издадено оспореното решение.

С цитираното решение на АССГ действително е отменено предходно решение на настоящия ответник, но са дадени следните фактически установявания и указания:

Правен е анализ на проведеното лечение на А. Ж., като е прието, че е направена оперативна интервенция на носа № 17848 по код: 21.32 – локална ексцизия или деструкция на други лезии на носа, поради което лицето е пролежало в стационара 3 дни по клинична пътека № 136 и е изписан на 09. 07. 2021 г. за пълно възстановяване в домашни условия и полагащите се следоперативно два контролни прегледа на здравословното му състояние в рамките на 30 дни.

Болничен лист № Е 2021 1841385 за 25 дни е издаден на 27. 07. 2021 г. от ЛКК на УБМАЛ „Софиямед“ ООД – С. с диагноза полип на носните кухини.

С Решение № 0128 от зас. 25 от 09. 02. 2022 г. НЕЛК, специализиран състав по неврологични, УНГ и С. е отменил болничния лист, като е приел, че липсва обективна аргументация в епикриза или амбулаторен лист за състоянието на лицето, обосноваваща късното издаване на болничен лист по чл. 9, т. 5 от Наредбата за медицинската експертиза и продължителния период на домашно лечение.

Съдът се е позовал на приета по делото съдебно-медицинска експертиза, от която се установява, че болничният лист е издаден правомерно. Вещото лице е отразило, че в периода 06.07. 2021 г. до 30. 07. 2021 г. е лицето е било в състояние на временна неработоспособност и не е могло да изпълнява служебните си задължения.

Така, съдът извел: Оспорваното решение на НЕЛК е постановено по документи за проверка на законосъобразност на издаден болничен лист за временна неработоспособност, при което положение не е задължително извършването на преглед, а се взема решение приоритетно на база на медицинска документация в съответствие с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от Правилника, според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1, т. 34 от ДР на Закона за здравето, като съвпада с указаното в чл. 6, ал. 1 от

Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, според който временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинирани член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Според чл. 6, ал. 2 от НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от НМЕ, когато прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, но болничен лист не е бил издаден, той може да се издаде за минало време, ако въз основа на обосноваваща документация на лечебното заведение и амбулаторния лист се прецени, че лицето през това време е било временно неработоспособно. В тези случаи болничен лист за отпуск до 14 дни непрекъснато за едно или повече заболявания се издава от лекуващия лекар/лекарка по дентална медицина, до 6 месеца - от ЛКК, а за повече от 6 месеца - след решение на ТЕЛК. Целият отпуск за минало време се включва в един болничен лист.

Съдът приел, че в конкретния случай правилно е издаден оспорваният болничен лист, тъй като видно от епикризата на УМБАЛ „С.“ спрямо А. Н. Ж. е извършена оперативна интервенция по повод на полипи на носа, като е съобразил и разпоредбата на чл. 9, т. 5 от НМЕ. Съдът приел, че не е необходимо изрично тази необходимост да е вписана в епикризата на лицето. Достатъчно е от медицинската документация органът, който издава болничния лист /в случая ЛКК/, да направи извод, че здравословното състояние на лицето така, както е описано, налага необходимост от издаване на болничен лист, поради състояние на временна неработоспособност. Съдът извел, че изводът на ЛКК, че вследствие на тази оперативна намеса лицето е било във временна нетрудоспособност, се подкрепя и от заключението на вещото лице в изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза. Съгласно чл. 27, ал. 1 от Правилника, лекарските консултативни комисии вземат решения по здравословното състояние и работоспособността на лицата след задължителен клиничен преглед и представен документ за самоличност. Изключение се допуска при вземане на решение за отпуск по болест за минало време, при положение че прегледът няма да допринесе за изясняване на здравословното състояние на лицето към дадения период. В конкретния случай обаче бил извършен преглед на лицето, видно от описаното обективно състояние на пациента в медицинския протокол на ЛКК № 4682, като същевременно е била съобразена цялата налична медицинска документация, свързана със заболяването на лицето.

Съдът приел, че в конкретния случай с оспореното решение на НЕЛК не е изяснено по никакъв начин състоянието на лицето, като мотивите на административния орган се ограничавали единствено с липсата на обективна аргументация в епикризата или амбулаторен лист за състоянието на лицето, обосноваваща късното издаване на болничен лист по чл. 9, т. 5 от Наредбата за медицинската експертиза и продължителния период на домашно лечение. Макар в

издадената епикриза да липсвала посочена необходимост от домашно лечение, същото съдът приел за безспорно доказано от материалите по делото. Осигуреното лице не следва да търпи неблагоприятни правни последици от неизвършеното вписване на тези обстоятелства в епикризата, тъй като то не е свързано с негово виновно поведение.

Последното обосновавало извод за пълно неизясняване на релевантни за спора факти и формално произнасяне, без изследване на действителното здравословно състояние на лицето за периода на издадения болничен лист, като в настоящия случай административният орган се е произнесъл, без да изясни напълно спорните по преписката обстоятелства, поради което решението му е необосновано. Това от своя страна рефлектирало и върху постановения административен акт, тъй като същият не отразява обективното състояние на освидетелстваното лице. Изложените аргументи наложили решението на НЕЛК да бъде отменено и преписката да бъде върната на ответника за ново произнасяне.

Въз основа на тези указания е издадено оспореното в настоящото производство решение.

Междувременно, по искова молба от А. Ж. за признаване за незаконно уволнението му, осъществено със Заповед № КТ21-35/01.07.2021г., с която лицето е уволнено от работата си като стругар в „Дефенс Кепитъл Индъстри“ ООД, е образувано гр. дело № 50628 по описа на СРС. С Решение от 18.02.2022г. жалбата на лицето е отхвърлена и е потвърдено уволнението му. Постановено е Решение № 816/20.02.2023г. на СГС, с което това решение е потвърдено в оспорените му части. Същото е било предмет на оспорване пред ВКС, който с цитираното по-горе определение не е допуснал касационно оспорване, с оглед за нуждите на настоящото производство следва да се счита за доказано, че е налице законно проведена процедура по уволнение на лицето към дата 05.07.2021г.

От така установеното от фактическа страна, съдът от правна приема:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Същото формално съответства на формата, тъй като съдържа мотиви и диспозитив.

Мотивите обаче са бланкетни и не обосновават изведеният резултат.

Органът незаконосъобразно е изписал диспозитив „оттегля“ акта си, тъй като този акт вече е отменен от съда.

На първо място, в посочените мотиви се коментира Решението на АССГ по административно дело № 5553/2022г. като основание за издаването му. Видно обаче от същите, те дават указание, след въщане на преписката при органа, същият да извърши проверка на относимите факти и обстоятелства, каквато е преценено, че не е извършена и въз основа на нея да изготви акта си. Такава проверка няма данни да е правена, а и не се твърди в обстоятелствената част на оспорения акт. Напротив, сочи се, че се изпълнява съдебно решение и това е основанието за издаването му.

На следващо място, в хода на воденото предходно съдебно производство по административно дело № 5553/2022г. не са наведени доводи, вкл. от настоящия жалбоподател, относно наличието на спор между страните по отношение на законосъобразността на уволнението. Поради тези обстоятелства, няма данни да е изследван статутът на лицето като „осигурено лице“.

За нуждите на настоящото производство се установи, че уволнението на лицето А. Ж. е законосъобразно. Установи се още от приложените гражданскоправни

съдебни актове, че същото е настъпило законосъобразно към дата 05.07.2021г. Съгласно чл. 195, ал.3 от КТ, заповедта за уволнение произвежда действие от датата на връчването ѝ. Тази дата е била предмет на разглеждане от гражданските съдилища в хода на трудовоправния спор, при което е разрешено в тези спорове следва да се зачита правно установено обстоятелство. Възприетото представлява основание по чл. 142, ал.2 от АПК и следва да бъде съобразено в настоящия съдебен акт като правноотноситими факти, настъпили към момента на приключване на устните състезания, именно поради което делото беше спряно.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от КСО, осигурените за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица лица имат право на парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване, трудова злополука и професионална болест, за санаторно-курортно лечение и при належащ медицински преглед или изследване, карантина, отстраняване от работа по предписание на здравните органи, гледане на болен или на член от семейството под карантина, и др.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Чл. 42, ал. 1 от кодекса регламентира срока на изплащане на обезщетението, а именно паричното обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, трудова злополука и професионална болест се изплаща от първия ден на настъпването до възстановяване на работоспособността или до установяване на инвалидност.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба за медицинската експертиза, която възпроизвежда понятието "временна неработоспособност", дадено и в § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, ВН е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството и др., като отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според ал. 1 на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Следователно, за периода на проверки и потвърден с оспореното

ЕР на НЕЛК болничен лист, лицето А. Ж. не е било „осигурено лице“ по смисъла на §1, т.3 от ДР на КСО.

Поради това, на същия не се е дължало издаване на такъв, предвид характера му – да замести разрешението за отпуск, която е поради временна неработоспособност и се издава от органите на медицинската експертиза. Ползването от страна на лицето на здравноосигурителните му права по смисъла на ЗЗО е различно. В случай предмет на производството е ЕР на НЕЛК, с който се потвърждава ЕР на ТЕЛК, респ. болничен лист за посочения период – 06.07.2021г. – 30.07.2021г. Издаване на болничен лист на лицето за този период не се дължи дори само на посоченото основание – че лицето не е осигурено лице по смисъла на КСО, което не се отразява на правото му на лечение. Същото е следвало да бъде проверено и съобразено от органа при произнасянето му.

Като не е установил тези правнорелевантни обстоятелства, както и не е извършил възложената му проверка от мотивите на Решението по АД №5553/2022г., органът е издал незаконосъобразен акт – постановено пре непълно изясняване на релевантни факти и при липса на мотиви, който подлежи на отмяна.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните и доказани разноски в размер на 500 лева адвокатски хонорар и 50 лева заплатена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Експертно решение на НЕЛК №0047021 от 27.02.2023г., с което е оттеглено предходно решение на НЕЛК, потвърдено е ЕР на ТЕЛК № 0817 от 049 заседание от 2.03.2022г. и е потвърден Болничен лист № Е2021 1841385 от 27.07.2021г. на лицето А. Н. Ж. за периода от 06.07.2021г. до 30.07.2021г.

ОСЪЖДА НЕЛК да заплати на „Дефенс Кепитъл Индъстри“ ООД сумата от 550 / петстотин и петдесет/ лева, представляващи сторените по делото разноски.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ